

Sygn. akt I C 965/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 czerwca 2014 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Daria Ratymirska

Protokolant: Daria Paliwoda

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 26 czerwca 2014 roku w Kłodzku

sprawy z powództwa (...) S.A. z/s w G.

przeciwko M. C.

o zapłatę kwoty 755,47 zł

I. oddala powództwo;

II. zasądza od strony powodowej na rzecz pozwanego kwotę 38,45 zł, tytułem zwrotu kosztów procesu.

sygn. akt I C 965/14

UZASADNIENIE

Powód (...) S.A. w G. wniósł pozew przeciwko M. C. o zapłatę kwoty 755,47 zł z odsetkami ustawowymi, tytułem zapłaty za usługi telekomunikacyjne, świadczone przez powoda w K. przy ul. (...), na podstawie umowy z dnia 14.12.2011r.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwany wniósł o oddalenie powództwa, podniósł, że nie zawarł z powodem w.w. umowy.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo podlegało oddaleniu.

Na powodzie spoczywał ciężar udowodnienia faktu, że łączyła go z pozwanym M. C. umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych nr (...) z dnia 14.12.2011r., dołączona do akt sprawy, jak na karcie 53 (art. 6 kc w zw. z art. 232 kpc). Poza dołączeniem dokumentu umowy, w której wpisano dane pozwanego, w tym numer PESEL i numer dowodu osobistego, powód nie przedstawił innych dowodów, na istotną okoliczność (w tym chociażby z zeznań świadka S. R., wpisanej w umowie, jako „sprzedawca”, czy też Z. S. – pełnomocnika dostawcy usług, która w imieniu powoda zawierała przedmiotową umowę), ani w żaden sposób nie ustosunkował się do zarzutów, podniesionych przez pozwanego w sprzeciwie i innych pismach procesowych, złożonych po wydaniu nakazu zapłaty i wszczęciu postępowania egzekucyjnego przeciwko pozwanemu. Zgodnie z przepisem art. 230 kpc, gdy strona nie wypowie się co do twierdzeń strony przeciwnej o faktach, sąd, mając na uwadze wyniki całej rozprawy, może fakty te uznać za przyznane.

Zgodnie z rozkładem ciężaru dowodu, na pozwanym spoczywał obowiązek udowodnienia, że oświadczenie, zawarte w dokumencie umowy, nie pochodzi od niego, niezależnie od tego, czy sam ten dokument podpisał (art. 253 kpc). Nieautentyczność umowy Sąd ustalił w oparciu o wiarygodne zeznania pozwanego, ustalając, że przy zawieraniu

przedmiotowej umowy, w sposób nieuprawniony posłużono się danymi pozwanego i wpisano je, jako dane „zamawiającego”, przy czym to nie pozwany był stroną umowy i nie on nakreślił podpisy na dokumencie umowy. Porównując podpisy na zakwestionowanym dokumencie z niewątpliwie prawdziwymi podpisami pozwanego na innych dokumentach, tj. pismach procesowych, złożonych przez niego w niniejszej sprawie, oraz w dowodzie osobistym, stwierdzić należy, że podpisy umieszczone w umowie w sposób oczywisty różnią się od podpisu, zwykle kreślonego przez pozwanego (art. 254 § 1 kpc). Ponadto, jak wynika z zeznań pozwanego, nigdy nie mieszkał on, ani nawet nie przebywał w K., jak również nie posługiwał się adresem poczty elektronicznej (...), wskazanym w treści przedmiotowej umowy. Stanowisko pozwanego znajduje potwierdzenie w danych, zawartych w systemie Pesel -Sad. Ponadto, adres wskazany w umowie jest odmienny od adresu, widniejącego w dowodzie osobistym pozwanego, co nie powinno ująć uwadze osobie, która w imieniu powoda zawierała umowę, tym bardziej, że formularz umowy zawierał rozróżnienie na adres zamieszkania i adres świadczenia usług.

Skoro pozwany nie zamawiał i nie korzystał z usług telekomunikacyjnych, świadczonych przez powoda, powództwo o zapłatę podlegało oddaleniu (art. 471 kc).

Orzeczenie o kosztach oparto na przepisie art. 98 § 1 i 2 kpc w zw. z art. 85 ust. 1, art. 86 ust. 1 w zw. z art. 91 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. z 2010r., Nr 90, poz. 594 ze zm.). Powód, jako przegrywający sprawę, powinien zwrócić pozwanemu koszty, niezbędne do celowej obrony, w skład których wchodzi koszty osobistego stawiennictwa powoda na rozprawie, obliczone na podstawie rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 25 marca 2002r. w sprawie warunków ustalania oraz sposobu dokonywania zwrotu kosztów używania do celów służbowych samochodów osobowych, motocykli i motorowerów, niebędących własnością pracodawcy(Dz.U. 2002, Nr 27, poz. 271 ze zm.), jako koszty dojazdu z miejsca zamieszkania pozwanego w W.do K.i z powrotem, przy użyciu samochodu prywatnego, tj. 23 km w jedną stronę (23 km x 2 x 0,8358= 38,45 zł).

sygn. akt I C 965/14

UZASADNIENIE

Powód (...) S.A. w G. wniósł pozew przeciwko M. C. o zapłatę kwoty 755,47 zł z odsetkami ustawowymi, tytułem zapłaty za usługi telekomunikacyjne, świadczone przez powoda w K. przy ul. (...), na podstawie umowy z dnia 14.12.2011r.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwany wniósł o oddalenie powództwa, podniósł, że nie zawarł z powodem w.w. umowy.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo podlegało oddaleniu.

Na powodzie spoczywał ciężar udowodnienia faktu, że łączyła go z pozwanym M. C.umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych nr (...)z dnia 14.12.2011r., dołączona do akt sprawy, jak na karcie 53 (art. 6 kc w zw. z art. 232 kpc). Poza dołączeniem dokumentu umowy, w której wpisano dane pozwanego, w tym numer PESEL i numer dowodu osobistego, powód nie przedstawił innych dowodów, na istotną okoliczność (w tym chociażby z zeznań świadka S. R., wpisanej w umowie, jako „sprzedawca”, czy też Z. S.– pełnomocnika dostawcy usług, która w imieniu powoda zawierała przedmiotową umowę), ani w żaden sposób nie ustosunkował się do zarzutów, podniesionych przez pozwanego w sprzeciwie i innych pismach procesowych, złożonych po wydaniu nakazu zapłaty i wszczęciu postępowania egzekucyjnego przeciwko pozwanemu. Zgodnie z przepisem art. 230 kpc, gdy strona nie wypowie się co do twierdzeń strony przeciwnej o faktach, sąd, mając na uwadze wyniki całej rozprawy, może fakty te uznać za przyznane.

Zgodnie z rozkładem ciężaru dowodu, na pozwanym spoczywał obowiązek udowodnienia, że oświadczenie, zawarte w dokumencie umowy, nie pochodzi od niego, niezależnie od tego, czy sam ten dokument podpisał (art. 253 kpc). Nieautentyczność umowy Sąd ustalił w oparciu o wiarygodne zeznania pozwanego, ustalając, że przy zawieraniu

przedmiotowej umowy, w sposób nieuprawniony posłużono się danymi pozwanego i wpisano je, jako dane „zamawiającego”, przy czym to nie pozwany był stroną umowy i nie on nakreślił podpisy na dokumencie umowy. Porównując podpisy na zakwestionowanym dokumencie z niewątpliwie prawdziwymi podpisami pozwanego na innych dokumentach, tj. pismach procesowych, złożonych przez niego w niniejszej sprawie, oraz w dowodzie osobistym, stwierdzić należy, że podpisy umieszczone w umowie w sposób oczywisty różnią się od podpisu, zwykle kreślonego przez pozwanego (art. 254 § 1 kpc). Ponadto, jak wynika z zeznań pozwanego, nigdy nie mieszkał on, ani nawet nie przebywał w K., jak również nie posługiwał się adresem poczty elektronicznej (...), wskazanym w treści przedmiotowej umowy. Stanowisko pozwanego znajduje potwierdzenie w danych, zawartych w systemie Pesel -Sad. Ponadto, adres wskazany w umowie jest odmienny od adresu, widniejącego w dowodzie osobistym pozwanego, co nie powinno ująć uwadze osobie, która w imieniu powoda zawierała umowę, tym bardziej, że formularz umowy zawierał rozróżnienie na adres zamieszkania i adres świadczenia usług.

Skoro pozwany nie zamawiał i nie korzystał z usług telekomunikacyjnych, świadczonych przez powoda, powództwo o zapłatę podlegało oddaleniu (art. 471 kc).

Orzeczenie o kosztach oparto na przepisie art. 98 § 1 i 2 kpc w zw. z art. 85 ust. 1, art. 86 ust. 1 w zw. z art. 91 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. z 2010r., Nr 90, poz. 594 ze zm.). Powód, jako przegrywający sprawę, powinien zwrócić pozwanemu koszty, niezbędne do celowej obrony, w skład których wchodzi koszty osobistego stawiennictwa powoda na rozprawie, obliczone na podstawie rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 25 marca 2002r. w sprawie warunków ustalania oraz sposobu dokonywania zwrotu kosztów używania do celów służbowych samochodów osobowych, motocykli i motorowerów, niebędących własnością pracodawcy(Dz.U. 2002, Nr 27, poz. 271 ze zm.), jako koszty dojazdu z miejsca zamieszkania pozwanego w W.do K.i z powrotem, przy użyciu samochodu prywatnego, tj. 23 km w jedną stronę (23 km x 2 x 0,8358= 38,45 zł).